

Cuvinte cheie în acest număr:

- Poliție
- Ardeal
- Investigație
- Dragobete
- Elev
- Jurământ
- Avram Iancu
- Unire
- Droguri
- "Nașul"
- Sf. Valentin

Din cuprins:

Autenticitatea din
Cartierul Crimelor p. 3

Șahul muncii
de investigație p. 6

PER ASPERA AD ASTRA

Nr. 65 Februarie 2025

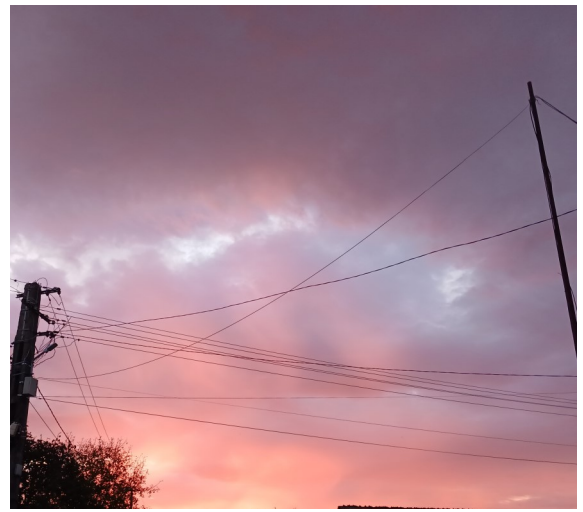
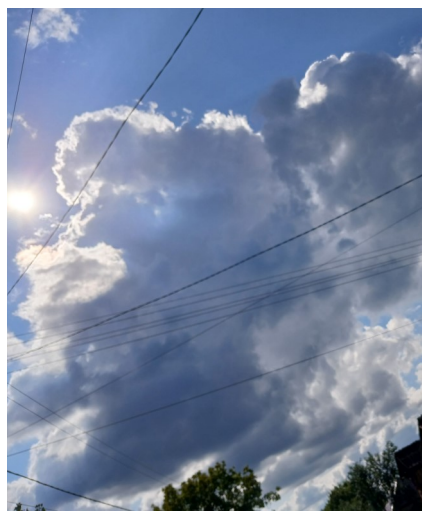
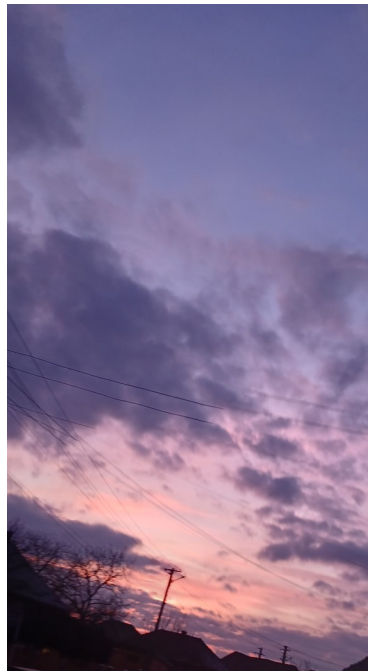
JURĂMÂNT MILITAR

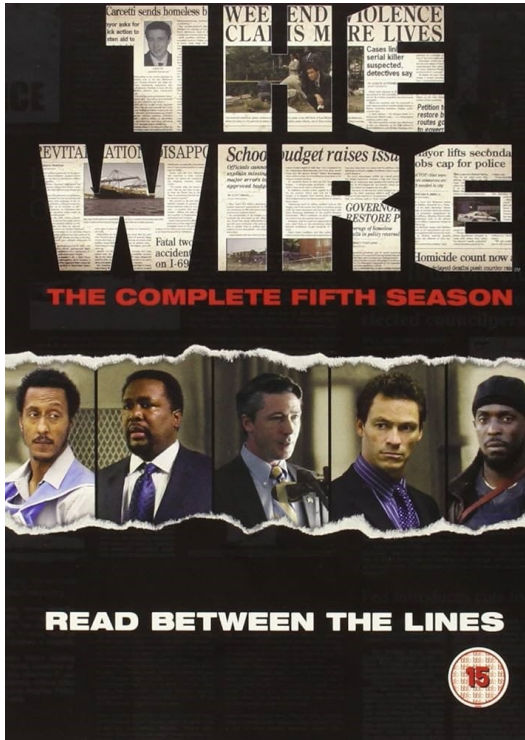
14.02.2025 - Plini de emoții, cei 296 de elevi ai seriei Ianuarie - Decembrie 2025 au depus jurământul militar: "Jur credință patriei mele România, jur să-mi apăr țara chiar cu prețul vieții, jur să respect Constituția, legile țării și regulamentele militare. Așa să-mi ajute Dumnezeu!"

Detalii în pag. 5.

UMBRE PE CER

AUTENTICITATEA DIN CARTIERUL CRIMELOR

Știri, documentare și filme artistice

Pentru mulți dintre noi, cei care nu am crescut alături de membri ai familiei din sistem, primul contact cu lumea polițienească a fost prin intermediul mass-media, al televiziunii în special. Știri, documentare, filme, seriale - toate arată impactul uriaș pe care îl are această instituție în protejarea cetățenilor și în menținerea legii și ordinii în societate.

Știrile tind să arate doar rezultatul muncii de poliție, trecând deseori cu vederea munca titanică depusă de polițiști spre încheierea unui caz și, chiar dacă ar evidenția-o, multă lume nu ar deține cunoștințele procedurale necesare pentru a aprecia cursul unui proces, cu toate etapele lui. În acest sens, seriile bine documentate oferă o perspectivă mai cuprinzătoare, chiar dacă unele aspecte sunt exagerate pentru a capta și captiva audiența.

Actorii războiului împotriva drogurilor

"The Wire" sau, pe românește, "Cartierul Crimelor", este un serial produs și difuzat de HBO în perioada 2002-2008, având o întindere de 5 sezoane. Acesta a fost creat în mare parte de către **David Simon**, având la bază întâmplările lui **Ed Burns**, fost investigator de crime al orașului Baltimore. Serialul prezintă orașul Baltimore la începutul mileniului, având în prim-plan lupta dintre rețelele de crimă organizată și forțele de ordine, arătând în același timp impactul social pe care îl are "războiul" împotriva drogurilor.

Principalul conflict al serialului este dintre o unitate de poliție și o grupare infracțională care

activează în traficul de droguri. Atât polițiștii, cât și traficanții, sunt prezentați în lumini obiective, lăsând la voia spectatorului să judece acțiunile eroilor și, implicit, personajele. Din acest punct de vedere, personajele sunt memorabile și posedă atât calități, cât și defecte, într-un mod bine proporționat, lucru care îi permite spectatorului să își argumenteze simpatia sau antipatia pentru oricare dintre ele. Ambele părți au personaje interesante și foarte inteligente, făcând lupta dintre tabăra răufăcătorilor și cea a investigatorilor un joc psihic fascinant de urmărit.

Cinci sezoane, cinci perspective

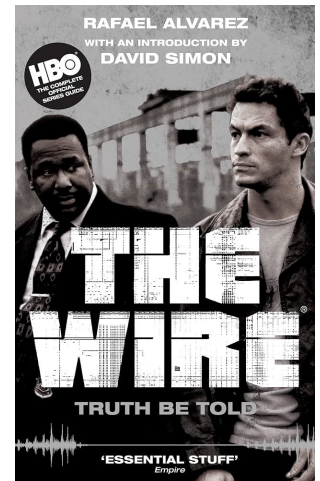
Investigația și reușita acesteia se bazează pe abilitatea investigatorilor de a intercepta discuțiile dintre infractori și de a le anticipa mișcările, de unde vine și numele serialului: "the wire" - "firul". Ulterior, pe măsură ce investigația avansează și criminalii se adaptează, abordările polițiștilor se schimbă, serialul evoluând într-un joc de șah între cele două tabere, joc care se desfășoară prin diferitele medii sociale ale orașului Baltimore.

Fiecare sezon schimbă perspectiva investigației, trecând de la o pătură socială la alta, în mod cronologic. Primul sezon prezintă traficul ilegal de droguri și viețile celor care cresc și trăiesc într-un mediu în care această ocupație este trivializată. Al doilea sezon prezintă sistemul portuar, unde investigația din primul sezon a condus ancheta, și, implicit, oamenii din această industrie. Al treilea sezon urmărește sistemul juridic, dar și funcționarii publici care facilitează existența grupărilor infracționale. Sezonul patru prezintă sistemul educațional și cum unii minori sunt atrași în această lume a drogurilor, suplimentând o nouă generație de infractori. Ultimul sezon pune obiectivul pe ziașiști și pe modul în care aceștia pot influența opinia publică, încheind în același timp firele narative ale personajelor centrale.

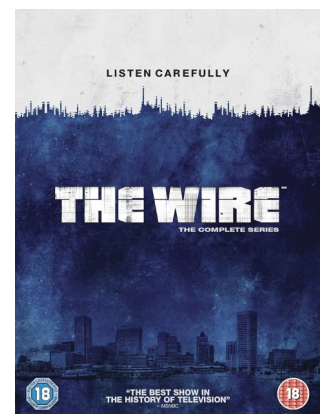
Joc de-a șoarecele și pisica

Tehnicile folosite de investigatori și procesul birocratic din instituția polițienească sunt amănunțite și bine documentate, lucru care îi conferă serialului o autenticitate aparte. Nivelul de realism al serialului este ridicat, acesta fiind folosit în unele universități din străinătate, la clasele de sociologie. Chiar dacă punctul focal al serialului este investigația polițienească, atenția oferită tuturor părților din narativ transformă serialul în ceva mai apropiat de un documentar de televiziune în ansamblu.

(elev **ALEXANDRU-CĂTĂLIN MICLE**,
clasa 103)

"The Wire" este un clasic al serialelor detectiv, care prezintă un proces penal într-un mod amănunțit, bine documentat, reușind în același timp să păstreze spectatorul de la primul până la ultimul episod în fața ecranului, prin personaje memorabile și printr-un joc de-a șoarecele și pisica extrem de bine realizat.

FILE DIN VIAȚA ȘCOLII

Curs festiv

Oaspeți de la Hahn

International Project Week

Masteranzi la Simulatorul de trageri

"Leminter" la Orăștie

- **09.01.2025:** elevii promoției Ianuarie - Decembrie 2025 participă la primele ore, inclusiv la cursul festiv unde le sunt prezentate reperle instituției educaționale pe care au ales să o urmeze: Școala de Agenți de Poliție "Septimiu Mureșan" Cluj-Napoca. Activitatea este coordonată de comisar-șef de poliție dr. **Camelia Cosma**, șeful Catedrei de Pregătire Polițienească;

- **13-17.01.2025:** trei studenți de la Universitatea de Poliție din Hahn, landul Renania-Palatinat, efectuează un stagiu internațional de practică la școala noastră. Pe lângă participarea la ședințe practice din orarul elevilor școlii, oaspeții au participat ca observatori la misiuni specifice derulate de colegii din operativ, pe raza Secțiilor de poliție 1, 2 și 4 din municipiul Cluj-Napoca. În plus, au vizitat Inspectoratul de Jandarmi Județean Cluj "Alexandru Vaida Voevod" și Inspectoratul pentru Situații de Urgență "Avram Iancu" al Județului Cluj, unde le-au fost prezentate specificul activității acestor instituții și o parte din mijloacele din dotare. Înainte de a se întoarce acasă, oaspeții ajung și la una din atracțiile turistice spectaculoase ale județului Cluj, Salina Turda;

- **13-17.01.2025:** inspector principal de poliție **Ovidiu Petrulă**, din cadrul Catedrei de Pregătire Polițienească, și elevii **Nicola Popescu** (clasa 104) și **Adrian Nicolae Cotîrlă**, clasa 105 (din promoția Iulie 2024 - Iunie 2025), participă la "International Project Week", activitate organizată de Universitatea de Poliție din Hahn, landul Renania-Palatinat. Schimbul de experiență reunește instructori, elevi și studenți din 11 state europene:

Estonia, Belgia, Luxemburg, Marea Britanie, Elveția, Franța, Spania, Groenlanda (teritoriul autonom, parte a Regatului Danemarcei), Finlanda, România și Germania. Agenda

evenimentului a inclus dezbateri privind sistemul de formare a polițiștilor la nivel european, analiza modurilor specifice de intervenție pe baza unor studii de caz inspirate din munca operativă, vizitarea unor sedii de poliție, prezentarea echipamentelor utilizate de polițiștii germani, competiții sportive;

- **17.01.2025:** găzduim vizita de studiu a 75 de studenți înscriși la masterul de Tehnici Psihologice pentru Controlul Comportamentului și Dezvoltarea Potențialului Uman din cadrul Facultății de Psihologie și Științe ale Educației, Universitatea "Babeș-Bolyai" Cluj-Napoca. Grupați în două serii, studenții au vizitat Centrul de excelență pentru pregătirea profesională inițială și continuă, pe linia managementului stresului profesional și a competențelor în tactica tragerii, înființat de școala noastră în anul 2012, în cadrul unui proiect cu finanțare europeană. Activitatea a

FILE DIN VIAȚA ȘCOLII

fost coordonată de inspector principal de poliție **Florin Vilcu** și subinspector de poliție **Florin Cioriciu**;

- **28.01.2025** - directorul școlii, comisar-șef de poliție **Claudiu-Ștefan Chindriș**, și inspector de poliție **Rareș Fărcaș**, instructor la Catedra de Pregătire Polițienească, participă la Conferința de închidere a Proiectului "Dezvoltarea abilităților forțelor de ordine în interacțiunea cu minorii autori, victime și martori - LEMINTER", organizată de Centrul de Formare Inițială și Continuă al M.A.I. - Orăștie;

- **06.02.2025** - directorul școlii, comisar-șef de poliție **Claudiu-Ștefan Chindriș**, le prezintă angajaților școlii, în Amfiteatru, "Raportul general privind starea și calitatea învățământului în Școala de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan” Cluj-Napoca pentru anul școlar 2023-2024”;

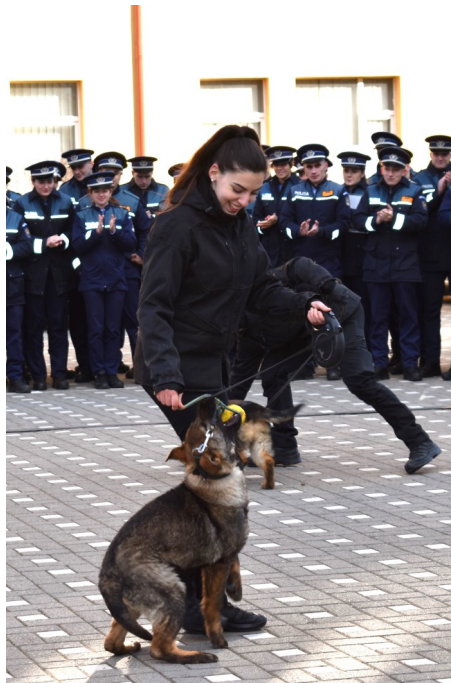
- **10.02.2025**: 12 elevi ai școlii și un cadru participă la o activitate voluntară de donare de sânge la Centrul Regional de Transfuzie Cluj-Napoca. Activitatea este coordonată de comisar de poliție **Cătălin Suciu**;

- **14.02.2025**: în prezența familiilor și a prietenilor, precum și a oficialităților, elevii seriei Ianuarie - Decembrie 2025 depun jurământul militar. La festivitate participă **Petru Bledea**, subsecretar de stat în Ministerul Afacerilor Interne, alături de parteneri educaționali ai școlii din domeniul apărării și ordinii publice, administrației

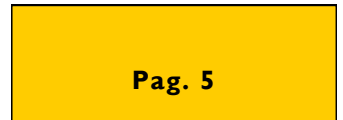

publice locale și județene, sistemului de învățământ preuniversitar și universitar. Cea de-a 26-a serie de elevi (36 de fete și 260 de băieți) se pregătește pentru specializarea *Ordine Publică*. Elevii provin din județele Alba, Arad, Bihor, Bistrița-Năsăud, Botoșani, Caraș-Severin, Cluj, Gorj, Hunedoara, Maramureș, Mehedinți, Mureș, Neamț, Olt, Satu Mare, Sălaj, Sibiu, Suceava, Timiș și Vâlcea;

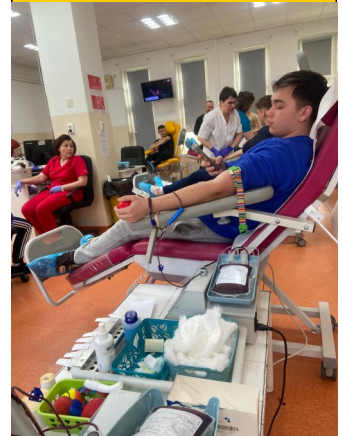
- **17.02.2025**: elevii seriei Iulie 2024 - Iunie 2025 își reiau cursurile pe băncile școlii, la finalizarea stagiului de practică;

- **19.02.2025**: Centrul Chinologic "Dr. Aurel Greblea" din Sibiu le prezintă elevilor școlii o informare cu tema "Cuplul chinologic în activitatea Poliției Române". Activitatea este coordonată de inspector principal de poliție **Bogdan Ciceu**, instructor la Catedra de Pregătire Polițienească. (selecție realizată de comisar-șef de poliție **ALICE POPA**)

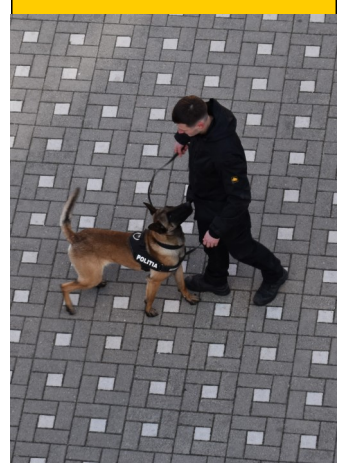
Raport de stare

Donare de sânge

Jurământ militar

Cuplu chinologic

Șahul muncii de investigație

Școala de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan” Cluj-Napoca este o instituție de formare a viitorilor polițiști din România.

Această școală le pune la dispoziție elevilor numeroase materii și lecții care sunt necesare în pregătirea pentru munca de poliție.

Pe lângă faptul că aceste materii sunt foarte importante, majoritatea dintre ele sunt și interesante și extrem de captivante.

Am ales să scriu despre un subiect care personal m-a fascinat și anume tema nr. 3 "Investigație polițienească" din modulul nr. 4 "Prevenirea și combaterea faptelor antisociale", lecție predată de doamna comisar-șef de poliție dr. **Camelia Valentina Cosma**.

La această lecție am învățat că investigația este o tehnică specifică, prin care se obțin și se completează informații despre persoane, locuri, zone de risc sau obiecte, pentru realizarea căreia se folosesc procedee speciale. Rezultatul investigației depinde de pregătirea pe care polițistul o are. Această pregătire ține de capacitatea polițistului de a socializa cu persoane străine, dar și de modul în care acesta își poate controla emoțiile. Pe scurt, nu oricine poate să realizeze aceste investigații, dar, dacă ești o persoană sociabilă, răbdătoare și inteligentă în relațiile cu ceilalți, rolul de investi-

gator s-ar putea să ți se potrivească.

În principal, polițiștii se ocupă cu trei tipuri de investigație. Prima este investigația directă, prin care polițistul confruntă direct problema și pune întrebări strict legate de ceea ce vrea să afle. Apoi intervine partea interesantă și anume investigația semi-conspirată și cea conspirată. Diferența dintre cele două este că, în cazul celei conspirate, polițistul își ascunde calitatea de polițist - aceasta este efectuată în general de Serviciul de Operațiuni Speciale - pe când, în cazul celei semiconspirate, polițistul își declină calitatea. Aici polițistul folosește o legendă, adică un scenariu fictiv, prin care urmărește să convingă persoana investigată că acesta urmărește un alt scop decât cel pe care îl vizează de fapt.

Investigația polițienească poate fi comparată cu un joc de șah: în urma unei

singure mutări greșite, investigatorul poate să piardă încrederea persoanei investigate iar informațiile dorite să nu mai fie aflate vreodată. De aceea, polițistul trebuie să fie foarte atent la detalii și să își stăpânească mereu emoțiile.

Lecția m-a captivat pentru că doamna profesoară a dat dovadă de o experiență vastă în acest domeniu, dând exemple concrete cu care s-a confruntat pe parcursul anilor în serviciu, făcând lecția mult mai ușor de înțeles și, de asemenea, mult mai interesantă.

Aceasta a fost doar una dintre multele teme pe care elevii le parcurg în școala de poliție. În concluzie, această instituție nu ne pregătește doar pentru munca de poliție, ci ne ajută și să ne dezvoltăm ca oameni, în viața de zi cu zi.

(elev **ALEXANDRU-IONUȚ TIMIȘ**, clasa 105)

Cariera mea profesională

Despre Școala de Agenți de Poliție "Septimiu Mureșan" Cluj-Napoca am aflat încă din timpul liceului de la tatăl meu, care lucrează în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, la Centrul Chinologic "Dr. Aurel Greblea" din Sibiu.

După finalizarea liceului și promovarea examenului de bacalaureat, am început să mă informez din diferite surse (pagina de internet a școlii, rețele sociale, forumuri) despre școala de agenți de poliție și despre cariera de polițist. Am observat că, pe lângă a avea o meserie, această carieră implică mult mai multe decât atât, respectiv: onestitate, confruntarea cu noi provocări zilnic, devotament față de țară, capacitatea de a gestiona situațiile critice și implicarea în comunitate.

Astfel, am ales să aplic la această școală din dorința de a face bine societății, de a mă implica în soluționarea problemelor acesteia - pur și simplu pentru a contribui la binele comun -, de a avea o meserie de care sunt mândru și de a merge la serviciu cu bunăstare. Pe lângă acestea, este o profesie care îți oferă

stabilitate. Știu că această meserie implică riscuri deosebite și îndatoriri, însă sunt convins că voi face față cu brio acestora.

Consider că această carieră de polițist o să îmi aducă experiențe noi care duc la împlinire și echilibru, dar și o satisfacție profesională.

(elev ILIE-LIVIU SBÎRCEA,
clasa 105)

CONSTITUIREA STATULUI ROMÂN MODERN

La începutul epocii moderne, elita românească a gândit un proiect al statului național român care să-i includă pe toți românii. Conjunctura internațională i-a determinat să gândească acest proiect al unificării în mai multe etape. Avem politica *"pașilor mărunți"*, care aparținea conservatorilor, în vreme ce liberalii pun accent pe forțele interne, având deviza *"prin noi înșine"*. Finalitatea? Punerea Marilor Puteri în fața faptului împlinit. Unirea Principatelor Române a fost ideea politică centrală a perioadei care a urmat Revoluției de la 1848.

În sec. al XVIII-lea, în principatele române Moldova și Țara Românească dominau o serie de structuri politice și economice tradiționale, dar și o puternică influență externă, în special din partea Imperiului Otoman, care exercita o suzeranitate asupra celor două principate. În această perioadă, relațiile cu Marile Puteri europene erau reglate de un sistem de protecție și de vasalitate, în care marile imperii din jurul regiunii (Imperiul Habsburgic, Rus și Otoman) își disputau influența asupra teritoriilor românești.

Revoluția din 1848

Un moment crucial în constituirea statului român modern a fost Revoluția de la 1848, care a avut loc în toate provinciile Europei Centrale și de Est. În România, revoluționarii din Moldova s-au adunat în 27 martie 1848, la Iași, la Hotelul Petersburg, pentru a cere respectarea Regulamentului Organic, stăvilirea corupției, desființarea cenzurii, formarea unei gărzii naționale și îmbunătățirea situației țăranilor. Reprezentanții acestei revoluții sunt: **Alexandru Ioan Cuza**, **Mihail Kogălniceanu** și **Vasile Alecsandri**. Principalul program revoluționar a fost *"Petițiunea proclamațiune"*, care avea un caracter moderat, din cauza vecinătății Rusiei. Programul este trimis domnitorului **Mihail Sturdza** (1834-1849), care îl respinge și ia măsuri dure împotriva revoluționarilor moldoveni, unii fiind arestați iar alții fugind în Transilvania, de unde continuă lupta din exil.

În Țara Românească, evenimentele s-au desfășurat pe cale revoluționară după model francez. La 9/21 iunie 1848 are loc Adunarea de la Izlaz, la care participă **Ion Heliade Rădulescu**, **Ștefan Golescu**, **Christian Tell** și **Nicolae Bălcescu**. Aici este adoptat programul revoluționar *"Proclamația de la Izlaz"*, care avea rol de constituție pentru Țara Românească, cuprinzând următoarele prevederi: suveranitatea poporului, respectarea auto-

nomiei, domn responsabil ales pe 5 ani, responsabilitatea miniștrilor. Programul revoluției este trimis domnului **Gheorghe Bibescu** (1842-1848), care este nevoit să îl accepte, la 11 iunie 1848. Acesta va abdică apoi și va fugi în Transilvania, în 13 iunie 1848. Ca urmare, la 14 iunie 1848, puterea este preluată de un guvern revoluționar provizoriu, condus de mitropolitul **Neofit** și din care mai făceau parte **Ion Heliade Rădulescu**, **Ștefan Golescu**, **Christian Tell**, **Gheorghe Magheru**, **Gheorghe Scurtu** iar ca secretari **Nicolae Bălcescu**, **C.A. Rosetti**, **Alexandru C. Golescu** și **Ion C. Brătianu**.

Totodată, acest eveniment controversat a izbucnit și în alte provincii românești. Prin urmare, în Transilvania a avut loc în 15 mai 1848, la Blaj, iar în Bucovina - la 15/27 iunie 1848, la Lugoș. Printre liderii mișcării din Transilvania s-au aflat **Avram Iancu**, **Alexandru Papiu Ilarian**, **Ioan Axente Sever**, **Simion Bărnuțiu**, **Timotei Cipariu**, **August Treboniu Laurian**, **Eftimie Murgu** și **Andrei Șaguna**.

CONSTITUIREA STATULUI ROMÂN MODERN

Dubla alegere a domnitorului Cuza

Un moment de mare importanță în constituirea statului român modern îl constituie dubla alegere a lui **Alexandru Ioan Cuza** ca domnitor. În urma presiunilor interne și externe, colonelul **Cuza** a fost ales domnitor atât în Moldova (în 5 ianuarie 1859), cât și în Țara Românească (24 ianuarie 1859), ceea ce a marcat momentul simbolic al realizării unificării. Deși unirea nu a fost perfectă din punct de vedere administrativ și legislativ, iar granițele și autonomia principatelor nu erau direct reglementate, actul a deschis drumul către un stat român unitar și suveran.

Alegerile lui **Alexandru Ioan Cuza** au fost susținute de marile puteri ale vremii (în special Imperiul Rus și Franța), iar domnia sa a fost un pas important pentru modernizarea celor două principate. **Cuza** a promovat reforme fundamentale, cum ar fi reforma agrară, care a adus o serie de schimbări structurale în economia și societatea românească. În același timp, el a implementat reforma educațională și a început procesul de consolidare a instituțiilor de stat, făcând în paralel eforturi de reglementare a relațiilor externe ale României.

Un proces de durată

Constituirea statului român modern este un proces lung și complex, în care factorii interni și externi au jucat un rol crucial. Revoluția de la 1848 și dubla alegere a lui **Alexandru Ioan Cuza** au dus la constituirea statului român modern, moment urmat în 1866 de alegerea pe tronul României a Regelui **Carol I**, de obținerea independenței în 1877 și de reîntregirea teritoriilor româ-

nești, la 1 decembrie 1918, sărbătorită azi ca *Zi Națională a României*. Aceste procese au fost marcate de conflicte, lupte politice și sociale, dar și de influențe externe, iar rezultatul final a fost un stat român independent, bazat pe principii democratice și de unitate națională.

(eleva NATALIA-DENISA ȚÎRLEA,
clasa 103)

Avram Iancu, eroul națiunii române

”Unicul dor al vieții mele e să-mi văd Națiunea mea fericită, pentru care după puteri am și lucrat până acuma, durere fără mult succes, ba tocma acuma cu întristare văd că speranțele mele și jertfa adusă se prefac în nimica. Nu știu câte zile mai pot avea; un fel de presimțire îmi pare că mi-ar spune că viitorul este nesigur.

Voiesc dar și hotărât dispun ca, după moartea mea, toată averea mea mișcătoare și nemișcătoare să treacă în folosul națiunii, pentru ajutor la înființarea unei academii de drepturi; tare crezând că luptătorii cu arma legii vor putea scoate drepturile națiunii mele”
- Avram Iancu.

Anul trecut, România l-a omagiat pe Avram Iancu, personalitate marcantă a Revoluției de la 1848, prin declararea anului 2024 drept *”Anul Avram Iancu”*. S-au împlinit atunci 200 de ani de la nașterea celui care a luptat pentru drepturile și libertățile românilor din Transilvania, un simbol al curajului și al dorinței de dreptate.

Origini și educație

Avram Iancu s-a născut în anul 1824 în localitatea Vidra de Sus, situată în Munții Apuseni. Provenind dintr-o familie de moși, încă din copilărie a fost martor la nedreptățile suferite de români în Transilvania. Dorința de cunoaștere l-a purtat spre studii juridice, urmând Facultatea de Drept la Cluj. Acolo a intrat în contact cu ideile revoluționare și cu aspirațiile naționale ale românilor transilvăneni.

Lider al Revoluției de la 1848

Anul 1848 a fost unul decisiv pentru soarta Europei, iar în Transilvania românii și-au cerut drepturile cetățenești și recunoașterea ca națiune, alături de celelalte provincii românești. **Avram Iancu** s-a impus rapid ca lider al revoluției, înființând Legiunea Aurăria Gemina în Țara Moșilor și luptând pentru apărarea moșilor împotriva represiunilor autorităților maghiare. În această perioadă s-a remarcat ca un strateg iscusit, reușind să respingă atacurile adversarilor în Munții Apuseni. Un moment simbolic al acestei

lupte este reprezentat de Tabla Regească din Târgu Mureș, unde, în mai 1848, românii au cerut egalitate de drepturi cu celelalte națiuni din Transilvania. Această revendicare a fost însă ignorată de autoritățile habsburgice, ceea ce a dus la escaladarea conflictului.

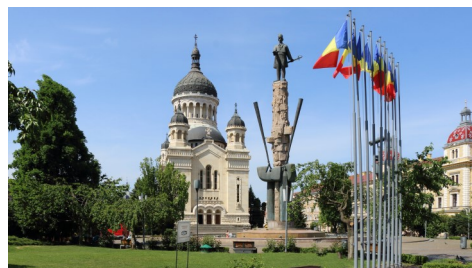
Un erou al neamului

După Revoluția de la 1848, **Avram Iancu** nu a renunțat la idealurile sale. Deși marginalizat și urmărit de autorități, el a rămas un simbol al luptei pentru dreptate și libertate. Din păcate, ultimii ani ai vieții i-au fost marcați de suferință și dezamăgire, iar în 1872, la doar 48 de ani, eroul s-a stins din viață. Contribuția sa la istoria românilor rămâne una de necontestat. El a luptat pentru drepturile și libertățile românilor într-o perioadă în care aceștia erau considerați o națiune tolerată în propria lor țară. A fost un apărător al identității românești și un exemplu de patriotism autentic.

În loc de concluzie

Avram Iancu este un erou național iar anul 2024, declarat *”Anul Avram Iancu”*, reprezintă un omagiu binemeritat adus acestui mare luptător. Moștenirea sa este una de curaj și sacrificiu, iar idealurile pentru care a luptat continuă să inspire generațiile de astăzi. A fost și va rămâne un simbol al luptei pentru dreptate și libertate iar memoria sa trebuie păstrată vie în conștiința națiunii române.

(elev IOSIF-ANDREI GLIGAN,
clasa 103)

INVITAȚIE LA LECTURĂ

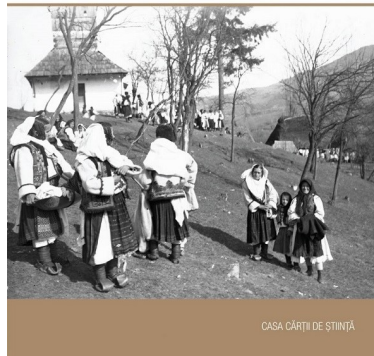
"Ardealul. Ținuturile de pe Olt. Ținuturile de pe Mureș" - Silvestru Moldovan

A călători în trecut nu este doar un exercițiu de rememorare a ceea ce a fost, ci o modalitate de a înțelege adâncimile și rădăcinile care au stat la baza formării noastre ca popor, un act necesar pentru a pătrunde și a înțelege sensul real al prezentului și, de ce nu, al viitorului.

Din punctul meu de vedere, fără înțelegerea trecutului, omul riscă să rătăcească în propriul său prezent, nereușind să se înțeleagă pe sine. Volumul "Ardealul. Ținuturile de pe Olt. Ținuturile de pe Mureș" de **Silvestru Moldovan** reușește, prin intermediul celor 291 de pagini, să ne prezinte o veritabilă monografie despre modul de viață al populației românești delimitată geografic de cele două râuri și afluenții lor. Cartea este prezentată ca un jurnal de călătorie al lui **Silvestru Moldovan**, gazetar, publicist și istoric, bun cunoscător al Țării Ardealului, prezentând localitățile pe care acesta le întâlnește, aducând informații inedite despre populațiile din zonă, limbajul lor, istoria, cântecele populare, obiceiuri ș.a.m.d.

Silvestru Moldovan

Ardealul

Ținuturile de pe Olt
Ținuturile de pe Mureș

CASA CĂRȚII DE ȘTIINȚĂ

În cadrul aceste cărți, autorul acordă o atenție deosebită portului popular din Ardeal, considerându-l un simbol al identității și al tradițiilor regiunii. Cartea detaliază diversele tipuri de costume tradiționale, fiecare specifică diferitelor zone ale Ardealului, explicându-le semnificațiile profunde, atât din punct de vedere estetic, precum și din punct de vedere cultural.

Portul popular este descris de autor ca fiind o formă de comunicare vizuală, care reflectă statutul social, ocupațiile și chiar spiritualitatea celui care îl poartă. Spre exemplu, autorul subliniază faptul că anumite piese de îmbrăcăminte erau purtate doar în anumite perioade ale anului sau în anumite circumstanțe, fiind legate de sărbători religioase sau de evenimente importante din viața comunității.

Un aspect important pe care îl remarcă autorul este diversitatea porturilor din diferitele zone ale Ardealului. Portul popular din zona Mărginimii Sibiului este diferit față de cel din Țara Motilor sau de cel din Sălaj, fiecare având caracteristici distincte, dar toate păstrând o legătură profundă cu tradițiile și valorile regiunii și cu trecutul acesteia.

Istoricul **Silvestru Moldovan** adaugă și o dimensiune simbolică a portului popular, vorbind despre felul în care îmbrăcăminta tradițională exprimă legătura strânsă dintre om și pământul pe care trăiește, precum și dintre om și divinitate. În aceeași ordine de idei, el descrie felul în care portul este o formă de rezistență culturală și o metodă de conservare a identității, mai ales într-o perioadă în care Transilvania era într-o continuă schimbare socială și politică.

În ansamblu, în cadrul acestei cărți se descrie portul popular ca fiind un mijloc de a sublinia importanța păstrării tradițiilor și a legăturii cu trecutul, arătându-se că aceste elemente sunt esențiale pentru înțelegerea profundă a regiunii Ardealului.

Istoricul **Moldovan** reușește să îmbine elementele unui jurnal de călătorie cu reflecții filozofice și istorice, aducând în discuție atât trecutul acestei regiuni, cât și prezentul său din acea perioadă, cele două cărți fiind publicate în anul 1911, respectiv 1913, arătând contextul schimbărilor politice și culturale din acea vreme. În cadrul volumului sunt prezentate diferite regiuni ale Ardealului, istoria diferitelor orașe, populația acestora, precum și diferite legende care au stat la baza formării lor sau la baza numelui pe care unele încă le poartă și în ziua de astăzi. În primă instanță, vom discuta despre prezentarea orașului Sibiu și a populației acestuia, așa cum o regăsim în cadrul acestei cărți.

SIBIUL (germ. Hermannstadt, magh. Nagyszében) este un oraș vechi, fondat de sași în secolul al XII-lea, curând după sosirea acestui popor în Ardeal. Sașii au venit la noi din ținuturile Rinului, cea mai mare parte în timpul domniei regelui Ungariei Geza II, pe la mijlocul secolului al XII-lea, între anii 1141-1161.

Ei s-au așezat în mase mai mari în părțile sudice ale țării, afară de Țara Oltului, unde era o populație română numeroasă "cete mai mici s-au răsărit și prin alte locuri, pe la Alba-Iulia, Cricău, Vinț, Aiud, Turda, Cluj ș.a. Sașii sunt un popor de origine germană, dar cu însușiri și instituțiuni proprii ale lor, care s-au dezvoltat în cursul veacurilor aici pe pământul binecuvântat al Ardealului. Intocmirile lor publice au fost democratice, populare. La ei n-a existat nobilime, nici iobăgie, ci toți au fost cetățeni egali în viața publică. Sașii sunt conservatori, ca și românii. Țin foarte mult la datinile lor și la tot ce au moștenit de la bătrâni și sunt statornici întru toate. O bună însușire a lor este hărnicia cu care întrec pe români și pe unguri, apoi cruțarea și moderațiunea. Acestor însușiri este a se atribui, că ei sunt oameni agonisitori și cu stare. Sunt economi și meseriași harnici, țarinile lor sunt foarte bine cultivate, casele și curțile bine îngrijite. [...] Numărul lor este în total cam un sfert de milion. Ei locuiesc în 246 comune, dintre care sunt puține curate săsești, în cele mai multe locuiesc împreună cu alte popoare, dar în prevalență cu românii" (volumul

"Ardealul. Ținuturile de pe Olt. Ținuturile de pe Mureș" - ed. Asociația Studențească Philohistoriss, Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca, 2020, p. 34-35).

Din punctul meu de vedere, frumusețea acestei cărți este dată de legendele care sunt prezentate în cadrul volumului. Autorul așterne pe foaie legenda formării cetății Sibiului, iar tradiția spune că "sosind o ceată de sași pe șesul Cibinului, au implântat în pământ pe o înălțime de lângă râu două spade formând crucea și au jurat că vor fi totdeauna credincioși țării care i-a primit în sânul său, regelui și lor înșiși. Pe vârful acestei înălțimi, au zidit o cetățuie pe care au numit-o Cibinburg, adică cetatea Cibinului. Cetatea Cibinburg este remarcabilă pentru că de la ea și-a primit Ardealul numele german, Siebenburger, și nu de la cele șapte orașe săsești, cum se credea mai înainte. Pe locul unde a stat cetatea primitivă, s-a zidit orașul Sibiu, numit nemțește Hermannstadt, adică orașul lui Hermann. Acesta se crede a fi fost unul dintre șefii lor" (op. cit., p. 36).

În volum sunt prezentate și mai multe legende fascinante, care stau la baza formării, a dobândirii numelui sau a descrierii ocupațiilor care caracterizează populațiile din diverse sate și orașe ale fabulosului Ardeal. Însă, pentru a le înțelege pe deplin și pentru a le descoperi adevărata esență, vă invit să le explorați chiar voi.

Pentru a rămâne fidel contextului în care ne aflăm și pentru a oferi o adevărată delectare cititorului, dar și pentru a arăta că nimic nu este întâmplător, voi încheia prezentarea acestui volum cu un cântec dedicat râului Olt, regăsit în paginile cărții. Acest cântec, interpretat de strămoșii noștri în accente duioase, îl înfățișează pe Olt ca pe un vechi și drag prieten, căruia i se adresează cu o profundă reverență: „Oltule, apă sărată / Lasă voinicii să treacă, / Să treacă la haiducie, / Să scape de cătânie” (op. cit, p. 174).

(elev **ANDREI-MĂDĂLIN DOSPINA**,
clasa 102)

DIN ISTORIA FILMULUI I

"The Godfather I" / "Nașul I" - Un război între tradiție și schimbare

„Puterea unei familii, ca și forța unei armate, constă în loialitatea ei unul față de celălalt” - Don Vito Corleone.

"Nașul" urmărește familia **Corleone**, o familie mafiotă siciliană, în timp ce navighează prin probleme de afaceri și conflicte familiale. Familia este înfățișată ca o frânghie ale cărei noduri nu se desfac niciodată. Totodată, familia **Corleone** este legată de loialitatea și încrederea împărtășită reciproc de-a lungul anilor, care a pus bazele unui puternic renume în America.

Don Vito Corleone (interpretat de **Marlon Brando**) este capul familiei și al afacerilor, un conducător respectat în lumea interlopă newyorkeză. Prima parte din trilogia "Nașul" surprinde cronică familia **Corleone**, sub conducerea patriarhului **Vito**, fiind o introducere propriu-zisă în universul familiei criminale.

Michael Corleone (interpretat de **Al Pacino**), fiul cel mai mic al lui **Vito** și erou de război, se dovedește a fi singurul suflet pur, cu mâinile nepătate, neimplicat în afacerile familiale, dar nu pentru mult timp. Astfel, acesta este implicat în răzburarea tatălui său, hotărât să-și facă dreptate de unul singur și încercând să ștergă rușinea adusă numelui **Corleone**.

Michael se dovedește a fi persoana nepotrivită în această sferă criminală, dar, fiind supus destinului, este predestinat să apese pe trăgaci. De asemenea, se conturează o antiteză de caracter a personajului **Michael**, cel de la început și cel de la final: în prima parte, acesta este surprins ca fiind un băiat de familie responsabil, cinstit, urmând că mai apoi să fie puternic influențat de sentimentul nedreptății, de ură și de răzburare, devenind malefic.

Nivelul de coruptibilitate la care este predispus mezinul familiei, **Michael**, este unul ridicat, date fiind circumstanțele în care se află, într-o familie mafiotă. Acesta rămâne la început neutru în ceea ce privește afacerile familiei, dorind să fie diferit de restul, încearcă să-și croiască un drum propriu în viață, dar toate acestea vor fi date uitării, odată cu tentativa de asasinare a tatălui său.

Totodată, se remarcă moartea inocenței și a decenței personajului **Michael**, acesta devenind singura opțiune a familiei **Corleone**, care se află deja cu un picior în groapă, datorită atacului familiei criminale **Tattaglia**. Prin replica „*That's my family, Kate. Not me*” se conturează ideea mentalității distincte a lui **Michael** față de restul familiei. În cele din urmă, în ciuda viziunii diferite, acesta pășește în sfera criminalității, fiind legat de sentimentul de apartenență la familie.

"Nașul" transpune principiile după care funcționează familia patriarhală siciliană, respectiv mafiotă. Aceasta tinde spre o loialitate deplină, bazată pe principii morale, rolurile din familie fiind clar definite pe criterii specifice familiei anilor '30. Bărbatul întrușipează capul familiei, deținând toate responsabilitățile familiale, fiind reprezentat ca omul care luptă pentru independența familiei, iar femeile sunt responsabile pentru a menține pacea și ordinea în interiorul familiei. De exemplu, **mama Corleone** exercită un rol fundamental în consilierea și luarea deciziilor pentru menținerea păcii din interiorul familiei. În acest model de familie, tradițiile și onoarea sunt valorile supreme. Familia **Corleone** este un exemplu perfect ilustrativ pentru familia patriarhală, deoarece ei respectă aceste valori cu strictețe. Totodată, membrii familiei mafioate sunt legați de atașamentul lor puternic de loialitate față de familie. Ei sunt dispuși să-și asume riscuri și să realizeze sacrificii letale, pentru a se proteja unul pe altul. Acest aspect este marcat de implicarea directă în afacerea mafiotă a mezinului familiei, **Michael Corleone**, hotărât a-și face dreptate deplină, după încercarea de asasinare a tatălui său, **Vito**, acțiune exercitată de familia **Tattaglia**.

Magia lui Marlon Brando

Marlon Brando s-a remarcat în întreaga lume drept un actor și regizor american, dublu câștigător al premiului Oscar. Acesta a fost recunoscut ca fiind unul dintre cei mai mari actori de film ai secolului XX, reușind prin stilul său actoricesc aparte să influențeze generații de actori, fiind o sursă pură de inspirație și talent. Stilul său actoricesc, combinat cu aparițiile sale publice ca outsider al Hollywood-ului anilor 1950 și 1960, au avut o influență majoră asupra generației de actori care i-au urmat.

În anii '60, cariera lui **Brando** cunoaște o nouă etapă, una lipsită de succes comercial, marcată de debutul său regizoral. El regizează filmul western "One-Eyed Jack" (1961), primul dintr-un șir de nereușite, fiind urmat de rolul său în "Mutiny on the Bounty" (1962).

Ulterior, în ciuda unor prestații negative, renumitul rol din filmul "Nașul", interpretat la cel mai înalt nivel, l-a repropulsat în industria cinematografică, reușind să impună un înalt standard actoricesc, aproape imposibil de egalat.

Marlon Brando a fost modelul puștiului rebel: acesta a rămas repetent, iar mai apoi a fost exmatriculat din Liberty High School, după ce a condus o motocicletă prin holurile școlii. Tânărul a fost trimis la Academia Militară Shattuck din Minnesota, unde reușește să exceleze în teatru. Actorul refuză premiul Oscar din 1973, pentru rolul excepțional din filmul "Nașul", și nici măcar nu participă la ceremonia de premiere, fiind marcat de felul în care sunt tratați și portretizați nativii americani în industria americană de film.

"Botezul" lui Al Pacino

Încă din tinerețea sa, lui **Al Pacino** îi plăcea să imite actorii pe care îi vedea în filme, încercând diverse voci și stări emoționale. Acesta nu îndrăgea orele de curs de la școală, dar liniștea sufletească și-o găsea în piesele de teatru montate aici. După ce a renunțat la școală, **Al Pacino** a jucat în producții de teatru, dar acestea nu-i aduceau un venit mare, continuând să trăiască în sărăcie. Totul s-a schimbat din 1966, când a fost acceptat la cursurile lui **Lee Strasberg**. **Al Pacino** a obținut un premiu Obie pentru rolul din "The Indian Wants the Bronx" și un premiu Tony pentru filmul "Does the Tiger Wear a Necktie".

În anul 1971, acesta participă la preselecția pentru filmul "Nașul", reușind să îl impresioneze pe **Francis Ford Coppola**, dar, totodată, atrage anumite reacții din partea celorlalți implicați în proiect, deoarece aceștia cereau un actor mai cunoscut decât „nemicul ala de Pacino”. **Coppola** l-a susținut în continuare și i-a oferit rolul important al lui **Michael Corleone**.

După apariția sa, filmul a avut un succes glorios, **Al Pacino** fiind nominalizat chiar la Oscar, pentru "Cel mai bun actor în rol secundar". Astfel, **Pacino** a devenit aproape peste noapte un star internațional. Rolul din "Nașul" l-a propulsat în industria cinematografică, fiind considerat azi unul dintre cei mai buni actori.

Filmele cu mafioți se consolidează

"Nașul" nu este primul film american cu și despre mafie, dar este filmul care relansează și impune o nouă latură în acest gen. Descendent al filmului "Bonnie și Clyde", apărut cu 5 ani mai devreme, capodopera lui **Coppola** este un deschizător de drumuri din mai multe puncte de vedere. La momentul apariției, "Bonnie și Clyde" sparge barierele convenționale impuse de industria americană de film a vremii, datorită gradului de sexualitate și de violență nemaîntâlnită până atunci. Astfel, **Coppola** preia câteva elemente din filmul "Bonnie și Clyde", o scenă a uciderii unui personaj din "Nașul" fiind refăcută identic cu filmul din care s-a inspirat.

Scenografia și cinematografia sunt de asemenea impresionante, cu scene care sunt amplasate în diferite locuri din New York și Sicilia, care creează un contrast perfect atmosferei. Muzica de fundal este, de asemenea, memorabilă, cu melodii care sunt adesea asociate cu tema filmului.

(elev ANTONIO CASIAN SIMON, clasa 110)

ZIUA ÎNDRĂGOSTIȚILOR - VALENTINE'S DAY

Ziua Îndrăgostiților (*Valentine's Day*) poartă denumirea salvatorului îndrăgostiților, Sfântul Valentin, și este sărbătorită în fiecare an pe data de 14 februarie.

Există mai multe legende legate de originile acestei sărbători. Unele susțin că sărbătoarea din 14 februarie își are originile în perioada romană, în festivalul păgân al *Lupercaliilor*, care marca venirea primăverii, cu ritualuri de fertilitate și găsirea perechii. Alții leagă această sărbătoare de Sfântul Valentin, un personaj înconjurat, la rândul său, de numeroase legende (vezi digi24.ro).

Cine a fost Sfântul Valentin?

Se pare că **Sfântul Valentin** a fost un preot care a trăit la Roma, în perioada secolului al III-lea. El îi căsătorea, în secret, pe tinerii îndrăgostiți, încălcând hotărârea împăratului **Claudius II** care interzicea căsătoria bărbaților tineri. El considera că tinerii necăsătoriți puteau fi soldați mult mai buni decât cei care aveau familii. Descoperit, preotul a fost ucis.

O altă legendă susține că **Sfântul Valentin din Terni**, un episcop, ar fi adevăratul patron al acestei sărbători. Și el a fost decapitat la ordinul aceluiași împărat, pentru încercările sale de a-i ajuta pe creștini să fugă din închisorile romane, unde erau adesea bătuți și torturați. Potrivit unei alte legende, un deținut, pe nume **Valentin**, îndrăgostit de fata administratorului închisorii, i-a trimis acesteia prima scrisoare de dragoste (prima "*valentine*" / „*valentină*”), înainte de a muri, pe care a semnat-o „*de la Valentinul tău*”, o expresie care este folosită și astăzi.

Abia la sfârșitul secolului al V-lea, **Papa Gelasius I** a decis ca ziua de 14 februarie, în care a fost executat **Valentin**, să-i poarte numele și să fie dedicată martiriului său, punând capăt manifestărilor păgâne ale *Lupercaliilor*.

Sfântul Valentin al Romei a existat ca persoană, fiind comemorat la 14 februarie, în calendarul romano-catolic. Martirul a fost înmormântat într-un cimitir de pe Via Flaminia, în zona de nord a Romei.

Prima Valentine's Day

Prima sărbătorire a *Zilei Îndrăgostiților* / *Zilei*

Sfântului Valentin a avut loc în anul 496. Romanii organizau un festival, numit *Lupercalia*, care avea loc la jumătatea lunii februarie, prin care sărbătoreau începutul primăverii.

Se crede că între manifestările sărbătorii se număra și alegerea de către băieți a numelor de fete dintr-o cutie. Astfel, pe perioada festivalului, perechile formau cupluri și, uneori, se căsătoreau.

Mai târziu, biserica a vrut să transforme festivalul într-o sărbătoare creștină și a decis să se folosească de ea pentru a aminti de **Sfântul Valentin**.

Ziua Îndrăgostiților, azi

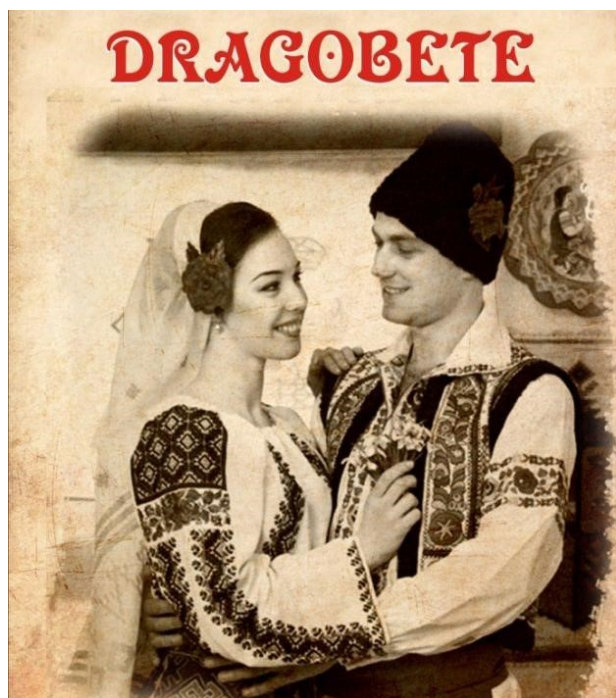
Devenită una dintre cele mai populare sărbători, astăzi, *Ziua Îndrăgostiților* este celebrată în majoritatea țărilor din lume. În Marea Britanie, ea a devenit cunoscută în secolul 17, deși cel mai vechi mesaj trimis de *Valentine's Day* în limba engleză datează din 1477 (potrivit BBC).

Pe teritoriul american, oamenii au început, cel mai probabil, să schimbe felicitări cu această ocazie în jurul anului 1700. În prezent, potrivit Greeting Card Association, un număr de aproximativ 1 miliard de felicitări se trimit în fiecare an de *Ziua Îndrăgostiților*.

În Vietnam, de *Ziua Îndrăgostiților*, cuplurile se asortează în ceea ce privește vestimentația, cei doi îndrăgostiți purtând aceleași culori și haine foarte asemănătoare. În Japonia, această zi este dedicată bărbaților. Aceștia primesc o mulțime de cadouri și în special ciocolată, făcută de femei, în casă.

(Redacția)

DRAGOBETE, SĂRBĂTOAREA IUBIRII LA ROMÂNI

Ce nu ai voie să faci de Dragobete

Pentru că sărbătoarea este și una a renașterii naturii, nu se sacrifică și nu se cumpără animale în ziua de *Dragobete*. În general, sărbătoarea era considerată una de bun augur pentru treburile mărunte din casă, dar nu și pentru treburile mari, așa că oamenii evită să muncească prin ogrăzi sau la câmp. Pentru a nu-ți atrage furia lui *Dragobete*, nu ai voie să cârpești, să coși, să speli sau să calci nimic de ziua lui. Singurul lucru pe care îți dă voie să îl faci este curățenia în casă.

Tradiții de Dragobete

În dimineața de *Dragobete*, la țară, fetele se îmbracă frumos și pornesc prin văi și lunci, culegând brândușe, viorele sau ghiocci, flori pe care le agață la icoane. Se spune că acest simplu gest le va păstra tinere și va înlătura invidia și gândurile rele îndreptate asupra lor. Florile uscate se aruncă pe o apă curgătoare în ziua de Sânziene, ca toate relele să plece la vale odată cu ele.

Tot de *Dragobete*, tinerii îmbrăcați în straie de sărbătoare culeg ghiocci pentru că, după tradiție, câți ghiocci aduci acasă, atâția pui de cloșcă vei avea în ogradă în cursul anului. Tradiția impune ca pe 24 februarie să sărutăm, sau cel puțin să atingem, o persoană de sex opus. Astfel, spun tradițiile, vom avea noroc în dragoste tot anul. Dacă nu vom urma datina de *Dragobete*, credințele populare spun că vom fi tot anul singuri și nu ne vom întâlni jumătatea decât după *Dragobetele* următor.

Tot în dimineața zilei de *Dragobete* fetele și femeile tinere strâng zăpadă proaspătă, o topesc și se spală cu apa astfel obținută pe cap, pentru a avea părul și tenul plăcute admiratorilor. Se crede că este semn rău dacă o fată sau un băiat nu întâlneau la *Dragobete* măcar un reprezentant al sexului opus, se zice că nu vor fi iubiți, iar dacă o fată iese cu un băiat și nu se sărută, se spune despre ei că nu se vor mai iubi în acel an, că doar nu degeaba se spunea că „*Dragobetele sărută fetele*”.

Nu ai voie să plângi în ziua de *Dragobete*. Se spune că lacrimile care curg în această zi sunt aducătoare de necazuri și supărări în lunile care vor urma.

Dragobete, Bobotează, Popelnic

În unele zone ale țării, ajunul *Dragobetelor* este asemănător cu simbolistica nopții de *Bobotează*. Fetele tinere, curioase să își afle ursitul, își pun busuioac sfințit sub pernă, având credința că *Dragobetele* le va ajuta să găsească iubirea adevărată. În Mehedinți, există obiceiul numit „*zburătorit*”, potrivit căruia, la prânz, fetele se întorc în fugă spre sat. Fiecare flăcău urmărește fata care îi era dragă. Dacă băiatul este iute de picior și o ajunge iar fata

Sărbătoarea *Dragobetelui*, din 24 februarie, face parte din tradiția magică a poporului român și din credința în reînnoirea ciclică a lumii. *Dragobetele* este, conform credinței populare, un duh poznaș și capricios, căruia trebuie să îi câștigi bunăvoința, motiv pentru care trebuie să te asiguri că în ziua respectivă nu încalci tradiția.

Conform calendarului creștin ortodox, la 24 februarie se sărbătorește Întâia și a doua aflare a Capului Sf. Ioan Botezătorul, sărbătoare numită în spațiul slav Glavo-Obretenia. Denumirea de *Dragobete* provine de la cuvintele slave vechi „*dragu*” - „*drag*” și „*bîti*” - „*a fi*” (deci „*a fi drag*”).

Considerat ca fiind patronul dragostei, al bunei dispoziții, deschizător al primăverii și fiu al Babei Dochia, *Dragobetele* este întâmpinat cu flori. Tradiția spune că fetele și femeile care nu au fost sărutate în această zi vor fi singure tot anul.

Îl place, goana se sfârșește cu un sărut în văzul tuturor. Acest sărut simbolizează logodna celor doi tineri, pentru cel puțin un an. Nu de puține ori, aceste logodne ludice precedau logodnele adevărate, *Dragobetele* fiind un prilej pentru comunitate pentru a afla ce nunți se mai pregătesc pentru toamnă.

Potrivit folclor-romanesc.ro, în Ardealul de sud-vest (de pildă, în zona Oraștiei), *Dragobetelui* îi corespunde sărbătoarea *Popelnicului*. Tineretele merg să culegă planta omonimă, cu ale cărei frunze își spală părul. *Popelnicul* se culege după un ritual prestabilit: fetele merg pe ascuns, nespălate și nemăncate, încă de la sfârșitul nopții. Ele lasă ca ofrandă pâine și ouă sau pâine cu sare și culeg planta. Tinerii fac hore în câmp și, dacă vremea este frumoasă, merg să culegă ghiocci.

Legenda Dragobetelui

Dragobetele reprezintă pentru români simbolul dragostei, fiind identificat cu zeul iubirii în mitologia greacă, **Eros**, și cu zeul dragostei în mitologia romană, **Cupidon**. În tradiția populară, se spune că *Dragobetele* este fiul Babei Dochia și este reprezentat ca un tânăr chipeș, voinic și extrem de iubăreț, care influențează în bine viața celor pe care îi întâlnește.

O altă legendă de ziua iubirii spune că *Dragobete* s-a numit inițial **Dragomir**, care simboliza zeul iubirii. Pentru că nimeni nu știa cine este tatăl lui, se zvonea că ar fi fost zămislit chiar de Duhul Muntelui, transformat în ceață. La naștere, **Dragobete** a avut patru ursitoare generoase, care i-au oferit daruri din cele mai alese. Prima ursitoare a fost **Primăvara**, care i-a oferit iubire. A doua a fost **Vara**, care i-a dăruit dulceața fructelor și căldura dragostei. A treia ursitoare a fost **Toamna**, care i-a dat un fluier pentru a înveseli oamenii cu cântecele lui, iar a patra a fost **Iarna**, care i-a dăruit o îmbrăcăminte albă, imaculată, cu scelipiri de diamante. Drept cingătoare i-a dat un brâu roșu, cusut cu perle. Straiul era conceput astfel încât creștea odată cu flăcăul, rămânând alb ca neaua, oricât l-ar fi purtat. Cu aceste daruri, **Dragobete** reușea să seducă fiecare fată care îi ieșea în cale, motiv pentru care a devenit un simbol al dragostei și al iubirii. Mai târziu, când s-a transformat într-un tânăr fecior, **Dragobete** a mers în munți unde a învățat totul despre plante și animale. Astfel, el a devenit, în credința populară, și stăpânul păsărilor și al plantelor. De asemenea, se spune că, după ce și-a îndeplinit sorocul, **Dragobete** a fost transformat de **Baba Dochia** într-o plantă numită **Năvalnic**, plantă care renaște primăvara în toate poienile și care se folosește pentru descântece de dragoste și pentru tratarea rănilor, de unde și denumirea populară a sărbătorii de *Dragobete* - „*Năvalnicul*”. (Redacția)

Zâmbete cu șoferi și mașini

Am luat 9 din 10 la traseu. Ultimul pieton a reușit să se ferească.

Două bătrânele, într-o mașină, se apropie de un semafor pe roșu și trec fără să oprească.

- Vai de mine, Marcelo, cred că am trecut pe roșu! Ne cam ramolim, spune una dintre ele.

Mai merg ce mai merg și ajung la un alt semafor. Trec ca prin brânză.

- Să știi că și ăsta era roșu, Marcelo! Nu ne mai ține vederea ca pe vremuri!

După câteva minute, se apropie de un alt semafor pe roșu și trec în trombă.

- Auzi, Marcelo! Ai trecut de trei ori pe roșu. Vrei să ne omori?

- Aoleo, Despino! Eu conduc?

Azi mergeam spre casă, pe o stradă cu sens interzis. În fața mea, altă mașină. Claxonează, claxonez și eu; îmi dă faza lungă, nu mă las și îi dau și eu; aprinde girofarul albastru... no', din ăsta n-aveam!

Agentul de circulație oprește o mașină condusă de o doamnă în vârstă:

- Doamnă, nu e bine să conduceți cu 20 km/h, stânjeniți circulația!

- Dar eu am respectat limitarea de viteză de 21 km/h.

- Doamnă, acel indicator nu arată limitarea de viteză, ci faptul că rulați pe Drumul Național nr. 21.

- Zău? Multumesc mult...

Agentul observă că pasagerii stau într-o liniște mormântală în mașină.

- Doamnă, de ce stau așa încremeniți pasagerii dumneavoastră?

- Oh, nu au nimic, doar că nu și-au revenit încă de când am virat de pe Drumul Național nr. 295!

Un șofer trece cu mașina pe lângă un radar și observă cum se declanșează flash-ul.

Derutat, se miră de ce a fost prins de radar, că doar conducea sub limita de viteză. Așa că se întoarce și trece din nou pe lângă radar, cu viteza mai mică decât data trecută.

Dar, cum trece pe lângă radar, din nou flash-ul. Se nervează, întoarce și, circulând cu viteza melcului, mai trece o dată pe lângă radar... Din nou, flash-ul intră în acțiune. "O fi stricat!" se gândește și pleacă în treaba lui.

O săptămână mai târziu, primește în cutia poștală trei amenzi pe motiv că nu purta centura de siguranță.

Un șofer, vrând să-și protejeze mașina împotriva hoților și neavând bani pentru o alarmă, lasă un bilet pe parbrizul mașinii: "Radioul - defect, benzină - nu are, motorul - componente lipsă".

Dimineața își găsește mașina pe butuci și un alt bilet pe care scria: "Deci nici de roți nu mai aveți nevoie!".

Examen pentru obținerea permisului de conducere. Blonda urcă în mașină.

- Multumesc, ați picat! spune examinatorul.

- Cum să pic când nici nu am pornit?

- V-ați așezat pe bancheta din spate!

- Când atinge viteza maximă o mașină electrică?

- Când este remorcată.

Un polițist trage pe dreapta o mașină care mergea în zig-zag, suspectând că șoferul a băut. Agentul deschide portiera, iar șoferul se prăbușește gemând pe asfalt.

- Așa, ceva, domnule! zice polițistul. Sunteți atât de beat încât nu puteți nici să vă țineți pe picioare!

- Ezact! Acum mă-nțejeți de ce am luat mașina?

O șoferiță blondă se trezește prinsă într-un viscol, dar nu se panichează. Cu ani în urmă, tatăl ei îi spusese: „Dacă te prinde viscolul, așteaptă să treacă un plug și ține-te după el!”

După nici zece minute de așteptare, apare un plug. Blonda băgă în viteza a doua și se ia după el. Merge ce merge în urma plugului, iar după trei sferturi de oră, șoferul utilajului se dă jos, vine la ea și-o întreabă:

- Dumneata ce faci aici?

- Fac ce m-a învățat tatăl meu. Mă țin după plugul de zăpadă.

- Păi, domniță, eu parcare de la Carrefour am terminat-o. Vreți să mergem și la Auchan?

Un specialist în calculatoare și un specialist în mașini se contraziceau:

- Dacă făceam eu mașini, erau de două ori mai rapide și consumau mai puțină benzină, spune IT-istul.

- Dacă făceai tu mașini, când apăsați pedala de frână apărea pe un ecran: "Sunteți sigur că doriți să frânați chiar acum?", îi dă replica specialistul în mașini.

- De ce a mai rămas Tico-ul la semafor după ce s-a făcut verde?

- Pentru că s-a lipit de o gumă de mestecat.

Ne găsiți pe
www.scoalapolcj.ro

Ne găsiți pe
Facebook:
[cj.politiaromana.ro](https://www.facebook.com/cj.politiaromana.ro)

COLECTIVUL DE REDAȚIE

Promoția Ianuarie - Decembrie 2025

**Andrei-Mădălin
DOSPINA, clasa 102**
**Iosif-Andrei GLIGAN,
clasa 103**
**Luca-Marco IANC,
clasa 105**
**Alexandru-Cătălin
MICLE, clasa 103**
**Ilie-Liviu SBÎRCEA,
clasa 105**
**Antonio Casian SIMON,
clasa 110**
**Alexandru-Ionuț TIMIȘ,
clasa 105**
**Natalia-Denisa ȚIRLEA,
clasa 103**

FOTO:

cms. șef Alice POPA,
scms. Cătălin SUCIU,
insp. pr. Ovidiu
PETRULE,
sinsp. Ioana URCAN.

TEHNOREDACTARE:
cms. șef Alice POPA.

Instantanee de la depunerea jurământului militar

**Școala de Agenți de Poliție "Septimiu Mureșan"
Cluj-Napoca,
str. Corneliu Coposu, nr. 89 - 91,
Cluj-Napoca, CP 400235,
tel. 0264/ 439772, fax 0264/439904,
scoala.cluj@cj.politiaromana.ro**